

[6] וכן מסקן התוס' שרין אחד להם לבית סאתים ולפחות מבית סאתים וצ"ע ע"ב: [3] מכאן התיר ר"ת בגינה אחת יתירה מבית סאתים שלא הוקפה לדירה לשלול מתוכה לחוץ הואיל ואין רח"ר גמורה עוברת לפניה סרטיא ופלטיא אלא כרמולית והתיר להטמין המפתח בתוך הגינה אע"פ שעומד בחוץ ונותן לחוץ הגינה או נוטל מתוכה לחוץ ואין לחלק בין גינה לסלע דהכא והכא לא שכיחא שהרי כל עיקר גזירה זו כדי שלא יבא לשלול בכולו והיא מטעמא שייך גמי הכא . ועוד ראינו מדרגיא בפ"ק דשבת ד' רשויות לשבת ואם היה אסור לשלול משאר כרמולית לקרפף יתר מבית סאתים אשכחן להו חמשה ע"ב לשון מהר"ם, ע"כ: אומר שמואל הלכה כר' יוסי, ע"כ: [ד] וכ"כ מורי הר"ם ז"ל בפסקי עירובין דשמיטה ליתירא מההיא דסדל דאמר פנים הרשות באו לראו, ע"כ: [5] ואע"פ שאין עשויים איצטבלאות וכ"פ התוס' מדרעב פנים הרשות באו לראו, ע"כ: הכי ואמר אנא כר"נ ס"ל ודלא כאבימי דאמר והוא שעשוי איצטבלא וכו', ע"כ:

[י] כ' זירא ודלא כרבא דאמר אויר קיריו מתיירו. וכן פ"ח דק"ל כ' זירא דמיקל בעירובין וכתב מהר"ם וז"ל מדבריו למדתי דס"ל הלכה כדברי המיקל בעירובין ואפילו בפלוגתא דאמוראי אפילו בפלוגתא דמתיצה כגון הכא, ע"כ: [י] מג' ועד ד' רבה אמר הוי מיעוט אע"ל רב שימי בר אשי מתני לה לקולא פ' מג' ועד ד' נמי הועיל ולא פליג אמר' כהנא

אע"פ' רב שימי בר אשי מתני לה לקולא פ' מג' ועד ד' נמי הוועיל ולא פליג אלא בפחות מג'.

מג' והוא פסיק כרב שימי וכרבה לגבי רבא. א"ג נוכל לפרש כלישנא קמא שהוא סתמא דהלמודא ופסיק הילכתא כרבה מטעמא דכל המיקל בעירובין הלכה כמותו וכ"ז עיקר עדתו מודפס ג"כ כרבה בההיא דשיט. אמנם מהר"ם פסק כלישנא קמא והילכתא כרבא דלא אמר הלכה כדברי המיקל בעירובין בפלוגתא דאמוראי ועוד דדילמא לא אמר הכי אלא בעירוב ולא במחיצות. ומ"מ שוב כתב במקום אחר בשם ר"ח דאפילו בהני אמר הלכה כדברי המיקל בעירובין אפילו בפלוגתא דאמוראי כדאיתא בהג"ח דלעיל וכן משמע בתוס' נכרי בשבת פרק הדר הלכה כר"א אע"ג דשמואל פליג עליה, דאד שמואל ור"י הלכה כר"א כרבא דאמר אין יכול לעמוד בפ"ג לא הוי מיעוט ועיין בהג"ח הגדולה, ע"כ: [ב] [ג] כרב בתום' גבי ההיא רחבה דהוה במוס' נהרא, ע"כ: [כ] כרב

שזה מה"ט ואע"ג שהקורה מונחת על השני כראוי צריך מזה ומזה שיהיו הלחיים תחת הקורה:

ראשיו סגי בעקמומית בלחי ואפילו לרב ע"כ בפסקי עירובין של מהר"ם ע"כ: [ג] כ
פסק כר"ג דאמר הלכה כהכמים דאסרו ע"כ: [וכ"פ הטור סי' שס"ג וע"ש]: [ד] וכ"כ טה
בגי תרחבה עם בני ה

מפולש מיירי שהיה צריך לחי ודבר אחד דהיינו צ"פ כדמוכה כוונתו להדיא וכן פירש"י וז"ל שאינו ראוי לשיתוק מפולש לחי משום מחלש וקסבר ג' מחלשות דלחויניהא ע"כ. ועל דרך זה פירש כל הסוגיא וממ שאל פירש ר"מ וז"ל לפי שהוא מוכן מסידור הלכות הפסד וכן מנהגו בכל החבור: שני בתלים וכו' עד בהכשר רפ"ר. פ"ט דעירובין (דף ו')